

[Ib. Thyregød.]

europæiske patenter. Inden for fællesmarkedet har man altså haft den samme tanke som her, at der skulle være fælleseuropæiske patenter, ligesom der her er rejst spørgsmål om fællesnordiske patenter.

Under markedsdebatten for nylig rejste mit partis ordfører spørgsmålet om en gennemgang af den nuværende danske lovgivning med henblik på en harmonisering med fællesmarkedets lovgivning, og dette spørgsmål er af væsentlig betydning navnlig med henblik på et område som det foreliggende, en lovgivning af stor betydning for erhvervslivet. Fællesmarkedets jura, som der er tale om, er allerede blevet et betydeligt område; der undervises i det f. eks. ved Europakollegiet i Belgien, hvor der for jurister fra hele Europa undervises i fællesmarkedets jura på grundlag af de bestemmelser, der er truffet, og på grundlag af de domsafgørelser, som foreligger inden for fællesmarkedet. Det er helt klart, at også patentlovsforslagets bestemmelser må overvejes ud fra disse synspunkter. Det er vel sandsynligt, at Danmark og Norge er blandt de første lande, der kan ventes at tilslutte sig fællesmarkedet, og at der kan blive en periode, i hvilken Danmark og Norge måske er tilsluttet fællesmarkedet, men hvor det ikke gælder for Sverige.

Jeg er klar over, at man også fra de nordiske komiteers side har lagt vægt på dette synspunkt om en samordning mellem fællesmarkedets patentordning og det nordiske forslag, men jeg tror, det er meget vigtigt, at vi ser nærmere på dette spørgsmål. Som sagt må hensynet til den kommende erhvervsmæssige udvikling i fællesmarkedet i høj grad tælle med i vore overvejelser.

Ud over disse principielle betragtninger vedrørende selve lovforslagets regler om den nordiske patentordning vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om enkelte bestemmelser i lovforslaget. Jeg skal ikke gå i detaljer, det vil simpelt hen være umuligt; men jeg vil gerne trække nogle enkelte af de vigtigere bestemmelser frem med henblik på spørgsmålet om, hvorledes disse bør udformes.

I § 1 er der sket nogle meget væsentlige ændringer i forhold til den gældende patentlov, således som også hr. Lund Jensen var inde på det, idet man nemlig giver patent-

begrebet et videre område. Jeg tror for øvrigt, at udtrykket eneret, som anvendes i § 1, er for vidtgående. Det, der navnlig er tale om, er jo, at man udvider det område, hvor der kan patenteres, med for det første lægemidler, for det andet næringsmidler og for det tredje kemiske forbindelser. Det er dog tanken, at med hensyn til lægemidler og næringsmidler skal patenterbarheden først indtræde efter udløbet af en overgangsperiode. Det er klart, at det i høj grad kan diskuteres, om lægemidler og næringsmidler skal gå ind under patentloven. Når man hidtil ikke i dansk patentlovgivning har haft lægemidler og næringsmidler med, er det jo i væsentlig grad ud fra sociale synspunkter, idet man hævder, at det vil være urimeligt, at lægemidler patenteres, således at man på den måde fordyrer de pågældende lægemidler for befolkningen. For næringsmidler har der været tilsvarende sociale synspunkter.

Nu kan man sige, at undtagelsen, for så vidt angår lægemidler, er blevet noget gennemhullet gennem den praksis, som efterhånden er opstået inden for patentområdet; bl. a. højesteretsdommen vedrørende lægemidlet insulin har vist dette, og også længere tilbage er der i hvert fald indirekte godkendt visse patenter inden for lægemiddelområdet. Det er derfor et spørgsmål, om man skal gå dette skridt videre og gå ind for, at også lægemidler fuldt ud kan patenteres. For dette taler selvfølgelig også, at man måske så i højere grad vil ofre de nødvendige forskningsudgifter; men det er i høj grad et tvivlsomt, kontroversielt spørgsmål, som vi må debattere nærmere i udvalget.

For så vidt angår næringsmidler, gælder jo de samme sociale synspunkter, og dertil kommer dette, som landbrugsorganisationerne har gjort gældende, at man, hvis patenter godkendes på dette område, kan risikere, at udenlandske koncerner i høj grad sætter sig på, har sådanne patenter og skaber vanskeligheder for dansk landbrug og hjemmemarkedet. Jeg tror, at også dette spørgsmål må nærmere overvejes. Jeg kunne tænke mig, at det afgørende her, spørgsmålet om, hvornår disse nye regler skal træde i kraft, hvis man går ind for dem, blev overladt til folketingets afgørelse og ikke, således som det er tanken efter handelsministerens forslag, bliver overladt til han-